

בְּכֹה הִתְהַתָּה. מֵיד חָזָר אֶתְנוֹ תְּנִינָה שֶׁל
אַהֲרֹן לְעֵץ יְבָשׂ וַיְבָלַע לוֹן.

וְעַל־זֶה פְּמַהוּ וַיְדוּעַ שְׁשַׁלְטָן
עַל־יוֹן יִשְׁבָּאָרֶן, שְׁהָם חָשְׁבָו שָׂהָה
לִמְטָה (לְמַעַלָּה), חַזֵּן מֵהֶם אֵין
שְׁלַטָּן לְעַשּׂוֹת דָּבָר, וְאֵז וַיְבָלַע
מְטָה אַהֲרֹן. דָּוָקָא מְטָה אַהֲרֹן
שְׁחַנּוּר לְעֵץ וַיְבָלַע אֶתְנוֹ.

וְלֹכֶן עָשָׂה אַהֲרֹן שְׁנִי אֶתְנוֹת, אַחֲר
לְמַעַלָּה וְאַחֲרָה לִמְטָה. אַחֲר
לְמַעַלָּה, תְּנִינָה עַל־יוֹן שְׁשַׁלְטָן עַל
אוֹתָם שְׁלָהָם. אַחֲרָה לִמְטָה,
שְׁשַׁלְטָן הַעַז עַל הַפְּנִינָה שְׁלָהָם.
וּפְרֻעה הִיה חַכְםָן מִכְלָל מִכְשָׁפִי,
וְהִסְתְּכִלָּל שְׁשַׁלְטָן הַעַלְיוֹן שְׁשַׁלְטָן
עַל הָאָרֶץ, שְׁוֹלָט לְמַעַלָּה וְשְׁוֹלָט
לִמְטָה.

אמֶר רַבִּי יוֹסֵי, אֵם תָּאמֶר שְׁפֵל
מַה שְׁעוֹשִׁים הַמְכְשָׁפִים אֵינוֹ אֶלָּא
בִּמְرָאִית הַעַז, שְׁפֵד נְרָא וְלֹא
יָוָרֶר בָּא לְהַשְּׁמִיעָנוּ וְיַהֲיוּ דָוָקָא,
שְׁכַתּוּב וְיַהֲיוּ לְתְנִינִים. וְאֶמֶר רַבִּי יוֹסֵי,
יְוָסִי, אֲפָלוּ אֶתְנוֹ תְּנִינָה שְׁלָהָם
חָזָרוּ לְהִיּוֹת עָצִים, וְעַז אַהֲרֹן בְּלֹעַ
אֶתְנוֹ.

בתוב (יחזקאל כט) הַגִּנְיוּ עַלְיִיךְ פְּרֻעה
מֶלֶךְ מִצְרָיִם הַתְּנִינָה הַגָּדוֹל הַרְבֵּץ
בְּתוֹךְ יָרִין. מַשֵּׁם רַאשְׁתָּה לִמְטָה
בְּשְׁלַטָּן שְׁלָהָם, אַבְלָל חַכְמָתָם
לִמְטָה מִכְלָל הַדָּרגות וְהַמְּנוֹת.

בא רָאָה, חַכְמָתָם בְּדָרוֹת
מִתְחַנּוֹת לְכִפּוֹתָם לְאוֹתָן דָּרוֹגָת
בְּדָרוֹת עַלְיוֹנוֹת, רָאָשׁ שְׁלַטָּונָם
וְעַקְרָבָם שְׁלָהָם לִמְטָה מִאֶתְנוֹ תְּנִינָה,
וּמְשַׁתְּלִשְׁלִים בְּתְנִינָה, שְׁהָרָי מִשְׁמָן
נוֹטֵל חִיל דָּרְגָה עַלְיוֹנָה שְׁלָהָם,
מִשְׁמָעָ שְׁבָתוּב אֲשֶׁר אָמַר הַרְחָבִים.
רַבִּי חַיָּא הָיָה יוֹשֵׁב יּוֹם אַחֲרָה עַל
דָּלַת שַׁעַר שֶׁל אֹוְשָׁא. רָאָה אֶת
רַבִּי אַלְעָזָר קַטְפִּירָא (סָגֶן שְׂמִינִי)
אֶלְיוֹן. אָמַר לוֹ לַרְבִּי אַלְעָזָר,
מִשְׁמָעָ שְׁאָפָלָה בְּדָרְכָה הַפְּלָל
מִשְׁתּוֹקָקִים לְלַכְתָּה אַחֲרִיק. הַמְּחוֹר
רָאָשׁוֹ וְרָאָה אֶתְנוֹ. אָמַר, וְדֹאי יִשְׁ

תְּנִינָה דָּאָהָרָן לְאַעֲאָ יְבִישָׁא, וַיְבָלַע לוֹן.
וְעַל־דָּא תְּוֹהָהוּ, וַיְדַעַו דְּשְׁוֹלְטָנָא עַלְאָה אֵית
בָּאָרְעָא, דְּאַיְנוֹן חַשְׁיבָו, דְּהָא לְמַתָּא (נ"א
לְעַלָּא). בָּר מַנְיִיהוּ לֹא אֵית שְׁלַטָּנָא לְמַעַבְדָּמִידִי,
פְּדִין, וַיְבָלַע מְטָה אַהֲרָן, מְטָה אַהֲרָן דִּיְקָא,

דאַתְהַדֵּר לְאַעֲאָ וַיְבָלַע לוֹן.

וְעַל־דָּא עָבֵד אַהֲרָן תְּרִין אֶתְנוֹן, חַד לְעַיְלָא, וְחַד
לְתַתָּא. חַד לְעַיְלָא, תְּנִינָה עַלְאָה דְּשְׁלָטָא
עַל אַיְנוֹן דְּלְהָזָן. חַד לְתַתָּא, דְּשְׁלִיטָא אַעֲאָ עַל
תְּנִינָה דְּלְהָזָן. וּפְרֻעה חַכִּים הַהָה מִכְלָל חַרְשָׁוִי,
וְאַסְתְּפָל דְּשְׁלַטָּנָא עַלְאָה שְׁלִיטָא עַל אַרְעָא,
שְׁלִיטָא לְעַיְלָא שְׁלִיטָא לְתַתָּא.

אמֶר רַבִּי יוֹסֵי, אֵי תִּמְאָ, חַרְשִׁיאָ כָּל מַה
דַּעֲבָדִין לֹאָוֹ אַיְהוּ אֶלָּא בְּהִזְוּ דַּעֲיָנָא,
דְּהַכְּבִּי אַתְּחַזִּי, וְלֹא יַפְּתִיר, קָא מִשְׁמָעָ לֹן וְיַהֲיוּ
דִּיְקָא, דִּכְתִּיב וְיַהֲיוּ לְתְנִינִים. וְאֶמֶר רַבִּי יוֹסֵי,
אֲפִילּוּ אַיְנוֹן תְּנִינָה דְּלְהָזָן אַהֲדָרוֹי לְמַהֲיוֹ
אָעֵין, וְאַעֲאָ דָּאָהָרָן בְּלֹעַ לוֹן.

בתוב, (יחזקאל כט) הַגִּנְיוּ עַלְיִיךְ פְּרֻעה מֶלֶךְ מִצְרָיִם
הַתְּנִינִים הַגָּדוֹל הַרְבֵּץ בְּתוֹךְ יָרִין.
מִפְּמַן שְׁרוֹתָא לְמַתָּא בְּשְׁוֹלְטָנָא דְּלְהָזָן. אַבְלָל
חַכְמָתָא דְּלְהָזָן, לְמַתָּא מִכְלָהוּ דְּרָגִין אַיְהָ
(איינָן)

הָא חַזִּי, חַכְמָתָא דְּלְהָזָן בְּדָרְגִּין תַּתָּאֵין,
לְאַכְפִּין לוֹן לְאַלְיוֹן דְּרָגִין בְּדָרְגִּין עַלְאָין,
רִישִׁי שְׁוֹלְטָנוֹתָהָזָן וְעַקְרָבָא דְּלְהָזָן, לְמַתָּא
מִהְהָוָא תְּבִינָא, וּמִשְׁפְּלִשְׁלָן בְּתְּבִינָא, דְּהָא
מִפְּמַן נְטִיל חִילָא דְּרָגָא עַלְאָה דְּלְהָזָן. מִשְׁמָעָ
דִּכְתִּיב, (שמות י"א) אֲשֶׁר אַחֲר הַרְחָבִים.

רַבִּי חַיָּא, הָיָה יִתְּבִּיב יוֹמָא חַדָּא, אַכְבָּא
דִּמְרָעָא דְּאוֹשָׁא. חַמָּא לִיהְיָה לַרְבִּי אַלְעָזָר
חַד קַטְפִּירָא טָאָסָא גַּבְּיהָ, אָמַר לִיהְיָה לַרְבִּי
אַלְעָזָר, מִשְׁמָעָ, דְּאַפְּיָלוּ בְּאַוְרָחָךְ כָּלָא תָּאִיבֵין

אצלו שליחות, שהרי הקירוש ברוך הוא עשה שליחות בכל וכמה שליחים יש לקודוש ברוך הוא, שלא תאמר דברים שיש בהם רוח בלבד, אלא אפלו אותם דברים שאין בהם רוח.

פתח ואמר, (חבקוק ב') כי אבן מקיר תזעק וככיס מעין יעננה. כמה יש לאדם להזהר מחתאו שלא יחטא לפניו הקדוש ברוך הוא. ואם יאמר מי יעד בו? הרי אני בתיו עצים של ביתו יעדו בו. ולפעמים מקדוש ברוך הוא עוזה בהם שליחות. בא ראה, מטה אהרון שהוא עז ישב, הקדוש ברוך הוא עשה בו את ראשית הנשים, ושתி שליחות נעשו בו. אחד שהוא עז ישב ובלע את אותם התנינים שלם, ואחד שהרי לשעה אחת חור ביריהם ונעשה בריה.

אמר רבבי אלעזר, תפח ויחס של אותם שאומרים, שלא עתיד הקדוש ברוך הוא להתחות מתים, ואיך עשה מהם בריה חוץ. יבואו יראו אותם הטעפים את הרשעים, הרחוקים מן התורה, רחוקים ממנה, כדי אהרן היה מטה, עז ישב, והקדוש ברוך הוא לפיו שעה הפק אותו לבריה משנה ברוח וגוף. אותם גופים שהיו בהם רוחות ונשמות קדשות ושמרו את מצות התורה והשתקלו בתורה יום ולילה, והקדוש ברוך הוא טמן אותם בעפר - אחר כך בזמן שהידש את העולם על אחת כמה וכמה שיעשה אותם בריה חודה.

אמר רבבי חייא, ולא עוד, אלא שאותו גוף שהיה, יקום. משמע שבתו (ישעה כ') יחי מתייך ולא כחוב יברא, משקע שהם בריות אבל יחי. שהרי עצם אחת

למה אבתרך. אהדר רישא וחמא ליה. אמר, ודי שליחותא אית גביה. דהא קדשא בריך הוא בכלא עבד שליחותה, ובמה שליחין אית ליה לקודשא בריך הוא, דלא תימא מלין הדית בהו רוחא בלחוּדיהו, אלא אפילו איןון מלין דלית בהו רוחא.

פתח ואמר, (חבקוק ב') כי אבן מקיר תזעק וככיס מעין יעננה. כמה אית ליה לבך נש לאזדהרא מהובוי, דלא יחטא קמי קדשא בריך הוא. ואי יימא מאן יסחיד ביה. ולזמנין ביתיה ועני ביתה יסחיד ביה. דלא זמגין דקדשא בריך הוא עבד בהו שליחותא. פא חייז חוטרא דאהרן, דאיهو עצא יבישא, קדשא בריך הוא שירotta דנסין עבד ביה, ותרי שליחותי ביה אתבעידו. חד דאיهو עצא יבישא ובלע לאינון פנינייא דילחון. ומד דהא לשעתא אהדר ברוחא ואתבעיד בריה.

אמר רבבי אלעזר, תפח (דף כ"ח ע"ב) רוחיהון, דאיון דאמירין, דלא זמין קדשא בריך הוא לאחיה מתיא, והיך יתבעיד מניהו ברייה חדתא. ייתון ויחמון איון טפשאין חייביא, רחיקין מאורייתא, רחיקין מניה, בידיה דאהרן הוה חוטרא, עצא יבישא, וקודשא בריך הוא לפום שעתא אהדר ליה ברייה, משניא ברוחא וגופא. איןון גופין, וההוא בהו רוחין ונש망ין קדישין, ונטרו פקודי אוריתא, ואשתקלו באורייתא יממא וליל, וקודשא בריך הוא טמיר לון בעפרא, לבתר, בזמנא דיחדי עצמא, על אחת כמה וכמה

אמיר רבבי חייא, ולא עוד, אלא דההו גופא דהוה, יקום. משמע דכטיב, (ישעה כ"ז) יחי מתייך, ולא כתיב יברא, משמע דבראין